

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

ירושלמי חגיגה

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל: 571-2016 (02)

פ"ג חומר בקודש

הלכה א' (יד: - טז.).

חומרי קודש מתרומה [אינם זריזין ולא רגילים באכילת קדשים; מעלה]:
(1) אין מטבילין כלי בתוך כלי

לר' לא - אין מטבילין כלי כבד כליטרא בכלי [חוצץ],

לאבא שאול (להל') - רק של נצרים מטבילין בתוך כלי לתרומה

אולי יודה אבא שאול לת"ק דר"ש שא"צ לרפות ידיו שהודחו האוחזין בכלי שטובל

(2) נטמא כל הכלי בטומאת ידים שנגעו במשקה בבית אחיזה (שקע בדופן) או באחוריו - אף לר"מ
(לר' יוסי אף לתרומה, ובנטמא בשרץ ולמסקנא במשקים טמאים ממקום אחר אף לתרומה)
ויש צד דאף לר' יוסי בנטמא אחוריו מטמא לידים שבתוכו בקודש (לא למסקנא)

{ מח' אם י"ג או י"ב מעלות בקודש; ז' תנאים (רשב"י אחרון) דרשו ז' פנים לפסוק אשירה נא לידדי;
מי שסיפק ואינו מעבר השנה כעובד ע"ז; שקעו מסמרים בעמוד שיש }

לר' יוחנן נוגע במשקין בבית אחיזה המחוברין למשקין שבתוך הכלי - רק דבית אחיזה נטמא (לר"מ),
ור' זעירה חולק

נוגע במשקין בית מטבחיא בעזרה - נטמאו כשיצאו מעזרה (ומח' במחוברין למשקין שבעזרה),
וכשחזרו נטהרו

משקין בית האחיזה שנטמאו מחמת ידים אינן מטמאין במקום אחר,
בנטמאו מחמת אוכלין טמאין מטמאין במקום אחר

נטמא אחוריו - משקין בבית אחיזתו מטמאין במקום אחר אבל לא את ידיו בבית אחיזה
משקין ע"ג אחוריו מטמאין הכוס לטמא במקום אחר ולא את ידיו בבית אחיזה

(3) הנושא מדרס הזב לא ישא קדשים [מעשה שפקק חביתו בסנדל הזב] - לר' לעזר בדיעבד הקדשים
טהורים כשזקוק לאכול קדשים [זהיר]

(4) מתירין חבלי מטה לפני טבילה [אינם זריזין וחששו לחציצה בנקבים]

הלכה ב' (טז: - יט.).

(5) כלים הנגמרים בטהרה (יודע שטהור/דעתו לשומר) צריכין טבילה [בבלי - אטו רוק ע"ה עליו,
תוס' - אטו רוק שנטמא מידים] וכן הנוגע בהם

מכאן ואילך (לג' בבלי - עד כאן) מחמירים אף בחולין על טהרת הקודש יותר מתרומה

(6) כלי מצרף חתיכות לאחת להטמא גם בלי נגיעה ואף בהפסק מנחה אחרת (שא"צ לכלי ואינו נטמא) -
לר' יוחנן בסולת קטרת לבונה וגחלי קטרת (לרב אחא אף בכלי חול),
לר"ל (בבלי - הנ"ל בכלי שרת מדאו' [כף אחת - כל שבכף אחת]) -
בשירי מנחה [נוזקו מתחלה לכלי (לר' בון בר כהנא גחלים רק ביו"כ,
לר' מתניה תמיד [אין שיעור])]

יכול לקדש מנחה בב' כלים, וספק אם אף קידוש קומץ

יכול לקמוץ כששיריה מעורבת [כלי מצרף]

חיבת הקודש מכשיר ליפסל ולא לטמא אחרים [מכל האוכל אשר יאכל - בטומאתה משום אוכל]

רבי - האוכל שלישי (אף בחולין על טהרת תרומה) נפסל גופו מלאכול תרומה [להו"א כמ"ד דנעשה
שלישי; שיהא בדל מתרומה (בטומאת הגוף; ק"ע - מתרומה טמאה)] ומותר ליגע

האוכל שני פסול מלאכול מעשר לחכמים דר"מ

האוכל רביעי (אף בחולין על טהרת הקודש) פסול מלאכול קודש - ר' זעירה - וחולין על טהרת הקודש
[רוקו נעשה תחלה [משקה פיו כמשקה קודש]] ומותר ליגע

ככרות קדשים הנאפין בגומות מטמאין זא"ז [מימיהם שנעשו על טהרת הקודש נעשו תחלה]

הנוגע בטבול יום אינו עושה רביעי

7 רביעי בקודש [ק"ו ממחוסר כיפורים שפסול רק בקודש, כ"ש שלישי שפוסל בתרומה [יטמא]; והבשר אשר יגע (שני) בכל טמא (שלישי) לא יאכל (רביעי); לר' ישמעאל שלישי ורביעי הלכה (מעלה דרבנן)]

8 נטמאת יד אחת, מטביל שתיהן

9 יד מטמא חברתה - לרבי להיות שני (לקודש ולא לתרומה) [כמו לר' יהושע שני עושה ידים שניות (אף לתרומה)], לר' יוחנן אף יד אחרת, ור"ל חולק (רק שלישי) לר' יוסי בר"י להיות שלישי

הלכה ג' (יט. - יט):

10 אין אוכלין חולין נגובין בידים שניות ביחד עם קודש שתחוב בפיו [שמא יגע בקודש] - לר' יוחנן בזרק החולין בפיו [אינן זריזין וישכח ויגע ברוק]

לר"מ רוק ומשקה שבפיו כמשקה להטמא (רמב"ם - להכשיר) לחזקה רק כשדבילה בפיו [נוח למוץ ע"י הרוק], לר' יוחנן בכל דבר ור' יוסי מטהר

אין האדם מציל על משקה ואוכל שבפיו מלטמא ולהטמא

11 אונן ומחוסר כיפורים שהביא קרבנותיו צריכין טבילה לאכול קודש [עשו האוכל כמאכל - רביעי] ויולדת בסוף ימי טוהר אף לתרומה לב"ש [הדיוטות יאמרו ששופעת דם אוכלת בלי טבילה]

(12) טבילת ידים, (13) להחזיק טבילה לקודש

הלכה ד' (יט: - כ):

חומרי תרומה מקדשים:

1 נאמנות ע"ה ביהודה על יין ושמן רק בשעת הגיתות (משיבצר ג' בני אדם) - אא"כ ישתמש ברביעית שבחבית לקודש שנאמן כל השנה [מגו דנאמן על הקודש] - לר"ל (הלכה ה') בהפריש הקודש לתוכה בשעת הגיתות לר' ירמיה ובני ר' חייא נאמן רק בתרומה על טהרת הקודש, ור' יוסה ור' ינאי חולקין ויכול להניח לגת הבא

אין מביאין יין ושמן לקודש מגליל ועבר הירדן [הפסק רצועה של כותים וגזרו טומאת ארץ העמים] אלא גרגרים שלא הוכשרו

נאמנות ביהודה על הקנקנים שנותן בהם הטבל ע' יום קודם לגת - וכן לקודש

תבלין שאינו אוכל - לר"ע אין טומאת אוכלין ונלקחין בכסף מעשר שני, ולר' יוחנן בן נורי להיפך קידוש מי חטאת בדלעת - לת"ק מותר בטהור שהטביל אבל לא בנטמא והטביל, לר' יהושע מ"מ אסור [תפלוט משקין בלועין]

ניטל לחי וקורה ממבוי בשבת - לר"י הותרה לאותה שבת, לר' יוסי אסור

לת"ק גר נאמן לעצמו שלא נתנסך יינו שרק הוא עסק בו ואינו נאמן לאחרים, לר"ע אינו נאמן כלל וכן מח' בנאמנות ע"ה שנעשה חבר על טהרות

הלכה ה' (כ: - כא.):

2 נאמנות בין המודיעית לירושלים (ט"ו מיל) על טהרת כלי חרס דקין לקודש - לר"ל במלא משקין אינו נאמן ונטמא [אין חבירות למים], לר' יוחנן מתוך שנאמן על הכלי נאמן על המשקה

הלכה ו' (כא.):

3 גבאי המלך וגנבים נאמנים שלא טימאו הקודש באין עדים יודעים שנכנסו [פה שאסור] ובירושלים אפי' יש עדים, וברגל אף על התרומה [הכל חברים] [כעיר שחברה בשעה ששם עלו שבטים]

וב' פירושים אם דוקא כשאין גוי עמהן או אפי' גוי עמהן

הלכה ז' (כא):

לר"י ימכור בטהרה אחר הרגל יין שפתח ועיסה שהתחיל ברגל [התירו מפני תחלתו שיפתח לשמחת הרגל] אבל לא שמן לחכמים לא יגמור - אלא שופכה לר' חייא, שובר החבית לבר קפרא, מניחה לרגל הבא לתנא ר' חלפתא

כולם חברים אף בשבת אסרו חג, ערב פסח, יום טובח וא"צ לטבול כלי מקדש באסרו חג בע"ש [כבוד השבת] ולר"י אף ביום ה' [בבלי - טרודין בהוצאת הדשן]

הלכה ח' (כא: - כב.):

מטבילין כלי המקדש אחר הרגל כשהיו שם משקין טמאין וספק אם נגעו [טמאין לקודש מדרבנן והקילו להמתין]

לר"מ מטבילין שלחן באסרו חג אפי' בשבת (כשמטביל; כשנטמא), לחכמים יטביל מיד [רידב"ז - שולחן הטהור] ולחם נטמא לר"מ משעבר הרגל, לחכמים כשנטמא

{ לצדוקים מנורה לא מקבלת טומאה; צ"ג כלים בלשכה כנגד אזכרות בחגי ומלאכי, כמו שנצרך ביו"ט ראשון של סוכות; פ"ג אזכרות (שם בן ד') בחגי ומלאכי כנגד החותמים לקיים המצות בעזרא }

לר"א אין המזבחות מקבלין טומאה [כקרקע] את גגו, ומזבח החיצון מק"ו או מג"ש רבוע רבוע] לחכמים נטמאין [העץ בטל לציפוי] [הגם שהציפוי עומד בפנ"ע, מ"מ צריך גם לעץ; והגם שעשוי לנחת, מ"מ העץ צריך להציפוי שלא ישרף ונידון ככלי מתכות]; המזבח עץ (מיטלטל), ומזבח הזהב מק"ו או ג"ש]

שלחן מקבל טומאה [מיטלטל להראות לעולי כרגלים - ואין העץ צריך לזהב]

הדרן עלך מסכת חגיגה